

Medlemmer til at vise nogen Moderation i deres Anskuelse. Dertil siger den høitærede Minister: Dette kan man ikke forlange, naar jeg anser disse Forandringer for at være i saa høi Grad fordelvælige og skadelige, at jeg vilde foretrække, at der slet ingen Lov kom ud, fremfor at disse Forandringer bleve til Lov. Sa, dette skal jeg indrømme; jeg indrømmer, at naar den høitærede Minister er overbevist om, at Loven ikke bør komme ud i den Skikkelse, hvori Folkethinget vil have den, fordi den vil være skadelig for Landet, saa kan man ikke forlange af den høitærede Minister, at han skal søge at fremme Loven i en saadan efter hans Overbevisning fuldstændig faalt og fordelvælig Skikkelse; men saa kan vedkommende Minister ikke føre Sagen videre, og deraf følger, at vedkommende Minister ikke kan være Minister. Det er kun dette, jeg har villet tillade mig at gjøre opmærksom paa, det vil sige, det er Utsammen under den Forudsætning, at man ved en Minister forstaaer en Embedsmand, der overhovedet skal føre Lovene igjennem. Naar man ved en Minister forstaaer en Mand, der ikke skal føre Lovene igjennem, saa er der ikke Noget i Veien for, at han faktisk kan vedblive at være Minister, men gaa vi ud fra, at det er Ministerens Opgave at bringe Thingene til at arbejde sammen og Landets Forøgning til Udvikling, kort sagt at fremme alle de Forhold, han har med at gjøre i Landet, og at det er nødvendigt, at dette sker, saa er det ogsaa en logisk Konsekvens deraf, at den, der ikke kan gjøre det, ikke kan være Minister. Det er imidlertid egentlig slet ikke dette, hvorom det her dreier sig, thi der er jo med Hensyn til selve Grundlaget ikke Enighed mellem den høitærede Regjering og Flertallet her i Thinget. Den høitærede Regjering har en anden Opfattelse af, hvad der hører til at være Regjering, end Flertallet. Vi have jo ofte hørt den Opfattelse fremsat, og jeg skal slet ikke komme ind paa her at bestride den; men jeg har kun tilladt mig at gjøre dette gjældende, fordi jeg paa ingen mulig Maade har villet behæjde den høitærede Minister, at han, naar han anser de af os foretagne Forandringer for at være absolut skadelige, ikke har bevæget det andet Thing til at gaa ind paa dem; men derimod tror jeg rigtignok, at det maa staa fast for enhver, der betragter det som en nødvendig Betingelse hos en Regjering, at den kan fremme de Sager, den har med at gjøre, at den Regjering ikke kan løse sin Opgave, som ikke kan fremme Sagerne, enten det nu er af den ene eller den anden Grund.

Marineministeren (Haffner): Jeg tror, det er vel stærkt, naar den ærede sidste Læser mente, at fordi det ikke lykkedes en Marineminister at gennemføre Revisionen om Sværnets Ordning, kunde han ikke vedblive at være Minister.

Solstein: Saavidt jeg forstod den høitærede

Minister — Støjen var temmelig stærk — yttrede han, at jeg havde udtalt, at naar Ministeren ikke kunde gennemføre Sværnets Ordning, kunde han ikke vedblive at være Marineminister, og dette fandt den høitærede Minister var en Misforstaaelse eller Overdrivelse. Jeg veed ikke, at det skulde være forneget forlangt af en Minister, at han overhovedet kan ordne det, hvorfor han er Minister. En Marineminister er ikke Minister for Andet end Sværnet, og derfor kan en Minister ophøre at være Marineminister og alligevel vedblive at være Minister; det er Noget vi tidligere have set Exempel paa. Hvis en Minister paa et andet Omraade var saa heldig at gennemføre Reformen f. Ex. Hærlovens Organisation, saa var der slet ikke Noget i Veien for, at han kunde vedblive at være Minister, Krigsminister, medens han maatte fratræde som Marineminister, saaledes som det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) har gjort. Jeg kan imidlertid ikke se, at man kan paasta, at en Marineminister løser sin Opgave, naar han ikke kan gennemføre Organisationsloven for det Baaben, hvorfor han er Minister, Alt under Forudsætning af, at Organisationen er af Bigtighed; men det have vi jo gjentagne Gange hørt forfikkret her i Salen, at det er af den allerstørste Bigtighed, at denne Sag bliver gennemført. — Der er sagt af sagkyndige Medlemmer her i Salen, at det var absolut demoraliserende for Hæren, at der hang en saadan Revisionsbestemmelse over den, som aldrig fik Virkelighed, og at vi i disse faresulde Tider, hvor vi havde Krig paa alle Kanter eller Udsigt til de største Stræffeligheder, burde gjøre Bort til endelig at faae denne Revisionsbestemmelse oplydt, da vi ellers være udsatte for meget bedrøvelige Ting. Dertil siger jeg, at dette gjælder lige saa fuldt om Sværnet som om Landværnet, og for saa vidt altsaa det staa fast, som er udtalt af sagkyndige Medlemmer og ingenlunde modsagt af den høitærede Minister, kan jeg ikke se Andet end, at det for en Marineminister er en saa vigtig Sag at gennemføre Sværnets Ordning, at jeg tror, man maa sige, at den Minister, der ikke kan det, kan ikke løse den Opgave, som det paahviler Marineministeren at løse.

Marineministeren (Haffner): For saa vidt den ærede Rigsdagsmand henledede Opmærksomheden paa de Udtalelser, der idag ere faldne her i Salen, om Nødvendigheden af at fremme Revisionsarbejdet hurtigt, maa jeg gjøre opmærksom paa, at disse Udtalelser faldt under Behandlingen af Revisionsforslaget for Hærens Vedkommende. Disse Udtalelser have forøvrigt, det skal jeg gjerne indrømme, ogsaa deres Gyldighed lige overfor Revisionsforslaget for Sværnets Vedkommende, omendslipend i mindre Grad, selvfølgelig begrundet deri, at de Forandringer, der ere foreslaaede i det her foreliggende Lovforslag, jo ere færre og af forholdsvis mindre Be-